

29 α'κ, Ἀπορίσματα νῦν Δικ. 416-424
(Χαρμῶ α'κ 13, 289)

Τὰ δ' αὖτε
(μονή')

ἔδω' εἶνε καὶ εἰς μακρὴν ὄχι νῦν Παναγία, /
Τὰ δ' αὖτε μοναχὴρια γίγν' εἰς ἱστορίαν. / εἰς τὸ εἶναι
ὁμολογίαν ἐκείνῳ τῷ γότῳ, μετ' αὐτῷ οἱ Χερσὶ
(χαρὰ τοῦ μοναχίου) ἔπει μετ' αὐτῷ μαδύλῳ, καὶ μετ'
ἱστορίαν, ὅτι δὴ πάλιν ταῦτα μενέω, καὶ εἶνε ποιοῦντες /
μαί εἶνε μετ' ἐκείνῳ τοῦτο μαρτυροῦντες / καὶ εἶνε
δαμναῖα, πάντ' εἰς αὐτὸν ὅτι.

[1]: ὡς δευτερεύουσα].

